

Lịch sử

VÂY BẮT TRUNG TÁ ĐIỆP VIÊN CỘNG SẢN HÀ NỘI HOÀNG KIM LOAN

Liên Thành

TRUNG TÁ ĐIỆP VIÊN CỘNG SẢN HÀ NỘI HOÀNG KIM LOAN
THÀNH ỦY VIÊN THÀNH ỦY HUẾ, SA LƯỚI ĐẠI ÚY QUÂN LỰC VNCH
LIÊN THÀNH CHỈ HUY TRƯỞNG BCH/CSQG THỪA THIÊN-HUẾ
*4 giờ 54 phút sáng ngày 6-5-1972, Trung tá Điệp viên Việt cộng Hoàng Kim Loan,
Thành ủy viên Thành ủy Huế - Bị Lực Lượng Đặc Nhiệm BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế
bắt sống tại thôn Vỹ Dạ, vùng giáp ranh thành phố Huế*

*Orange County, CA, USA. Ngày 2/4/2016
(Trích Biên Động Miền Trung)*

***** III *****

Từ nhiều ngày nay, các toán theo dõi đã bám sát mục tiêu Hoàng Kim Loan, và gần nhất ghi nhận:

- Ngày 2-5-1972 hấn di chuyển đến nhà tên Lê Văn, cơ sở nội thành, nhà nằm trên khu thượng thành, gần cửa Thượng Tứ.

- Ngày 3-5-1972 di chuyển ra ở khách sạn Hương Bình ngay tại đường Trần Hưng Đạo đối diện với vườn hoa Nguyễn Hoàng, đóng vai làm bồi phòng khách sạn. Khách sạn Hương Bình là cơ sở kinh tài của cơ quan Thành ủy Huế.

- Ngày 4-5-1972, di chuyển đến tiệm ảnh Lê Quang cũng ở đường Trần Hưng Đạo, tại đây còn có một hầm bí mật trong nhà.

- Sáng ngày 5-5-1972, Hoàng Kim Loan di chuyển đến nhà Lê Phước Á, giáo sư trường Trung Học Nguyễn Du, Lê Phước Á có vợ là Huyền Tôn Nữ Kim Cương. Cả hai vợ chồng đều là cơ sở Trí Vận của Hoàng Kim Loan.

Đây là địa điểm cuối cùng, hấn chọn nơi đây làm BCH điều khiển cuộc Tổng Nổi Dậy. Hấn là người cộng sản nên không tin vào tướng số, phong thủy, hấn đã chọn đúng tử địa chui vào, và gặp ngay khắc tinh của hấn là tôi, có lẽ số hấn đã tận.

Đúng 4 giờ sáng ngày 6-5-1972, Lực lượng Đặc Nhiệm do tôi chỉ huy xuất phát. Trước khi rời BCH tôi dặn Đại úy Vinh là chỉ huy phó và Đại úy Trần Văn Trinh, Trung Tâm Trưởng Trung Tâm Hành Quân Cảnh Lực:

- Tôi và Ân đi đón khách quý, anh trực máy với tôi nhưng im lặng vô tuyến, ngoại trừ trường hợp khẩn cấp. Chỉ 2 giờ sau chúng tôi trở về.

Đại úy Trinh nói với giọng hơi lo lắng:

- Hai ông cẩn thận, lực lượng trừ bị của Đại úy Tý đã sẵn sàng, có chuyện tôi gọi Tý điều động tiếp ứng ngay. Ân lái, tôi ngồi bên cạnh, đoàn xe lặng lẽ rời khỏi BCH, trời vẫn còn tối. Khi đoàn xe đến Đập Đá tôi chột ngược nhìn phía Phu Văn Lâu, bến Thương Bạc, khu Hoàng Thành, tất cả đều im lìm, mờ nhạt. Huế trong những ngày thanh bình giờ này đã có những chuyến đò dọc, xuôi ngược trên dòng sông Hương, những chuyến đò chở đầy cát, sạn, từ hướng chùa Thiên Mụ, Nguyệt Biểu, Lương Quán xuôi về Bao Vinh, làng Sinh, hoặc những chuyến đò đầy những thùng nước, được lấy từ Điện Hòn Chén, chở về bán cho dân thành phố. Vào mùa hè dòng sông Hương về hướng nam thường bị nước mặn Thuận An tràn vào. Bây giờ Huế đang trong những ngày lửa đạn, chinh chiến, giờ này không một bóng đò xuôi ngược, dòng sông không một gợn sóng, lạnh lùng, âm thầm lặng lẽ trôi, giống như đời người dân Huế suốt đời an phận.

Tôi nhìn phía bên kia Đập Đá là thôn Hồ Lâu, Thọ Lộc, nơi có Phủ của Ngài Đông Cung Anh Duệ Hoàng Thái Tử Cảnh, vị con trưởng của Vua Gia Long. Thuở nhỏ, anh em chúng tôi thường theo cha về Phủ trong những ngày kỵ giỗ, từ sáng tinh mơ đã có những chiếc đò nhỏ lưới cá trên dòng sông Hồ Lâu, trước mặt Phủ, với giọng hò vang vọng giữa dòng sông mờ ảo: “Gió đưa cành trúc là đà. Tiếng chuông Thiên Mụ canh gà Thọ Xương” nghe buồn lạ lùng, nhưng giờ này, đi ngang qua đây, không còn nghe tiếng chuông Thiên Mụ, mà chỉ nghe tiếng đạn pháo từ Thiên Mụ vọng về, và ánh hỏa châu chập chùng trên dòng sông Hồ Lâu. Huế đang trong cơn binh lửa. Đoàn xe đi qua Đập Đá, Ân có vẻ trầm tư. Tôi hỏi Ân:

- Sao Ân, hồi hộp không?
- Có một tí Đại úy.
- Không sao đâu, đừng lo, mình sẽ tóm được hắn.

Câu nói, vừa an ủi Ân mà cũng vừa trấn an cho mình. Ân là một Sĩ quan Cảnh Sát thứ thiệt, không phải là thứ đồ giả như tôi, biệt phái từ quân đội sang. Ân rời bỏ sân trường Đại Học Huế, chọn ngành CSQG. Xuất thân Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia, Biên tập viên khóa I. Là một sĩ quan trẻ, trầm tĩnh và mưu lược, dư khả năng chuyên môn và thừa sức để chỉ huy một lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt đông đảo gần 2000 nhân viên.

- 4 giờ 20 phút sáng ngày 6-5-1972, chỉ còn cách mục tiêu khoảng 300 mét, Ân giảm tốc độ, tắt đèn và đậu xe sát lề đường, các xe khác tuân tụt theo sau tập vào. Lực Lượng Đặc Nhiệm đổ quân, sẵn sàng xuất phát bao vây căn nhà.

Thôn Vỹ Dạ vào sáng sớm mùa hè 72, sương mù bao phủ, ánh sáng của những ngọn đèn đường không đủ soi lối đi, tầm nhìn hạn chế, tôi nói Ân cho lệnh đơn vị di chuyển sát vào nhau để khỏi ngộ nhận, chúng tôi di chuyển thật nhanh đến mục tiêu.

- 4 giờ 30 phút sáng, chúng tôi đã đến cổng chính của ngôi nhà.

Theo kế hoạch: Toán 1 gồm 30 CSDC, 10 nhân viên CSDB, lực lượng bao vây căn nhà, chặn cửa trước và bít cửa sau, Thiếu úy Dương Văn Sở, Trưởng ban Hoạt Vụ, và Thiếu úy Trung đội trưởng trung đội CSDC chỉ huy.

Toán 2, nỗ lực chính, do tôi và Đại úy Ân chỉ huy gồm có 10 CSDC, và 9 nhân viên CSDB. Nhiệm vụ của toán 2 là xông thẳng vào nhà bằng cửa chính.

Đây là một ngôi nhà nhỏ nằm sâu trong khu vườn rộng mênh mông, với những tàn cây nhãn lồng và cây vú sữa lâu đời che khuất. Từ cổng vào nhà là con đường đất với hai hàng cây hoa ngâu chạy dọc theo lối đi, mùa này, sáng tinh mơ hoa ngâu tỏa hương thơm phảng phất nhẹ nhàng, có một ánh đèn nhỏ le lói sau tàn cây. Rất nhanh, và không gây một tiếng động nào, lực lượng CSDC và CSDB của Thiếu úy Sở đã âm thầm vây kín căn nhà. Tôi nói rất nhỏ với Ân:

- Bây giờ đến phiên mình xông vào cửa chính. Anh chọn 2 CSDC thật mạnh, đập cửa chính, tôi chạy trước, anh và anh em phía sau, có thể bị bọn chúng bắn ra, nếu ai bị đạn bị thương hoặc tử thương cứ để toán sau tiếp cứu, mình phải thật nhanh không cho hẳn một cơ hội nào đào thoát, hoặc tụt sát.

Mọi người sẵn sàng, tôi hướng dẫn chạy trước. Đoạn đường từ cổng chính vào nhà khoảng 150 mét, chúng tôi chạy đến đích tưởng chừng như chỉ mất một giây đồng hồ. Đến cửa chính tôi vừa lách người sang một bên, cánh cửa đã bị 2 nhân viên CSDC đập mở tung.

Mười nòng súng M16 chĩa vào 3 người đang ngồi nơi chiếc bàn nhỏ với ba tách trà. Vì sự việc xảy ra quá nhanh, họ không kịp phản ứng, thần kinh tê liệt, nỗi sợ hãi đã làm cho họ tê cứng, cầm khẩu, ngồi yên bất động giống như những vị sư đang ngồi thiền. Ba người đó là:

- Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan.
- Lê Phước Á, giáo sư trường Trung học Nguyễn Du.
- Lê Quang Nguyễn, Nghị viên Hội Đồng Tỉnh Thừa Thiên (Chính quyền VNCH).

Tôi nhận ra ngay người ngồi giữa là Hoàng Kim Loan, vì đã nhiều lần nhìn mặt hắn qua các bức ảnh mà các toán theo dõi đã chụp lén được.

CUỘC ĐẤU LÝ GIỮA ĐẠI ÚY QUÂN LỰC VNCH LIÊN THÀNH VÀ TÊN TRUNG TÁ QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN CỘNG SẢN HÀ NỘI HOÀNG KIM LOAN

Tôi tiến ngay đến trước mặt hắn và dùng đúng ngôn ngữ của bọn Việt cộng:

- Chào Trung tá Hoàng Kim Loan, Thành ủy Viên Thành ủy Huế, tôi Đại úy Liên Thành Trưởng Ty Công An Thừa Thiên-Huế. Cuộc chơi của mình chấm dứt ở đây. Ông thua rồi!!!

Trong phút chốc, hắn lấy lại bình tĩnh và trả lời tôi:

- Ông làm rồi Đại úy Liên Thành, kẻ thua cuộc chính là ông, là đám Ngụy quận, Ngụy quyền các ông. Chỉ trong vòng vài giờ đồng hồ nữa đây, trong ngày hôm nay, quân Giải Phóng và Quân đội Nhân Dân sẽ tiến vào thành phố, nhân dân anh hùng Thừa Thiên-Huế sẽ Tổng Nổi Dậy lật đổ chính quyền bù nhìn các anh, chính quyền cách mạng sẽ thành lập. Hắn còn buông câu thơ con cóc của tên Hồ:

Mỹ thua, Mỹ chạy về Mỹ.
Ngụy thua Ngụy chạy về đâu?

Đại úy Liên Thành, ông buông súng đầu hàng đi, Chính quyền Cách Mạng sẽ khoan hồng cho ông.

Hắn vừa dứt câu, tôi cảm thấy tức ngực và chóng mặt, nổi giận đến tột độ. Nếu trong đời, cho tôi được phép một lần, chỉ một lần thôi, tôi sẽ chọn lúc này bóp nguyên băng M18 đang cầm trên tay. Nhưng rất nhanh, tôi chế ngự được, bình thần trả lời hắn:

- Trung tá Loan, bây giờ đã gần 5 giờ sáng, ông cũng đã thức dậy từ lâu, sao còn mơ ngủ, mộng du vậy. Lực lượng Giải Phóng và quân đội Nhân Dân của các ông chẳng bao giờ tiến được nửa bước vào vòng đai ngoài của Thành phố Huế, bởi vì mặt trận phía Bắc thành phố, các đại đơn vị của các ông đang bị các Sư Đoàn thiện chiến Nhảy Dù, TQLC, BĐQ QLVNCH chặn đánh tan nát bên kia bờ sông Mỹ Chánh. Mặt trận phía Tây Thành phố Huế, Sư Đoàn 324B, các trung đoàn 4, 5, 6 của các ông đang bị thiệt hại nặng nề và không nhích được một bước khi phải giao tranh với một trong những Sư Đoàn thiện chiến nhất của quân lực VNCH, đó là Sư Đoàn 1BB. Như vậy, ông còn gì để hy vọng lực lượng Giải Phóng, quân đội Nhân Dân sẽ vào Thành phố Huế trong vài giờ nữa đây.

Nói về cuộc Tổng Nổi Dậy sắp đến của ông và của đám nhân dân anh hùng Thừa Thiên-Huế, tôi cho ông biết sự thật ông lại càng thất vọng hơn nữa. Từ hơn 5 năm nay, hành tung của ông và đám cơ sở của ông đã bị lực lượng Công An Thừa Thiên-Huế của chúng

tôi phát giác và theo dõi chặt chẽ, mọi âm mưu, mọi hành động gây rối của ông, và đám cơ sở đó đã từng bị chúng tôi chặn đứng. Bây giờ chỉ còn 30 phút nữa thôi, đúng 6 giờ sáng ngày hôm nay 6-5-1972, một cuộc Hành Quân rộng lớn khắp toàn tỉnh Thừa Thiên và Thị Xã sẽ khai diễn để bắt giữ đám nhân dân anh hùng Thừa Thiên-Huế của ông, đập tan cuộc Tổng Nổi Dậy.

Các ông mang danh là lực lượng Giải Phóng, là quân đội Nhân Dân, sao lại đem hỏa tiễn 130ly, B40, AK47 chọn nhân dân làm mục tiêu để giải phóng, để chiến thắng cái mà ông gọi là Ngụy Quân, Ngụy Quyền, thật là hèn hạ. Người dân Huế bây giờ hể nghe đến quân giải phóng, nghe đến Việt cộng các ông là bỏ hết tài sản, nhà cửa, đất đai, ruộng vườn bồng bế con ù té chạy, chạy vắt chân lên cổ, chạy bá thở ù tai, để khỏi gặp các ông. Họ đã có quá nhiều kinh nghiệm đau thương tang tóc trong mùa xuân năm Mậu Thân 1968. Các ông vào Thành phố Huế là dân chết hàng loạt, họ chết oan chết ức, chết đứng, chết nằm, chết ngồi, chết trên bờ cây ngọn cỏ, chết trên đường lớn, đường nhỏ, chết trong hang cùng ngõ hẻm. Chính ông là thủ phạm giết hại hơn 5000 nạn nhân vô tội trong Tết Mậu Thân. Ông đã nhân danh Cách Mạng mở Tòa án Nhân Dân tại Quận 1, 2, 3 trong Thành phố Huế, xử bắn và chôn sống hàng ngàn người. Bản chất độc ác và thù hận của người cộng sản như ông thật quá lớn. Ông đã gây oan nghiệt quá nhiều, sao không chịu ngừng tay, bây giờ còn mưu toan tái diễn một Mậu Thân thứ 2?

Tôi xoay qua nói với tên Lê Quang Nguyễn:

- Ông Nghị viên, nếu tôi nhớ không lầm thì Đức Phật có dạy: “Buông dao xuống sẽ thành Phật”, có đúng vậy không ông nghị viên? Sao Ông chưa chịu buông. -- Hấn im lặng không trả lời.

Lê Quang Nguyễn là một tên cộng sản nằm vùng trong Phật giáo Ấn Quang tại Huế đã từ bao nhiêu năm nay. Hấn nằm trong tổ Tôn giáo vận của Hoàng Kim Loan. Điều oái oăm là hấn đắc cử chức Nghị Viên Hội Đồng tỉnh Thừa Thiên là do Phật giáo Ấn Quang hỗ trợ mạnh mẽ cho hấn trong kỳ bầu cử.

Trở lại đấu lý với Hoàng Kim Loan:

- Bây giờ thì chắc ông đã tỉnh cơn mê. Ông chẳng còn gì để kêu gọi tôi buông súng đầu hàng. Người thua trong cuộc chơi này chính là ông. Ông là gã lái buôn, buôn sinh mạng, và xương trắng máu đào của đồng bào vô tội. Gã lái buôn đã kiệt vốn, ông còn gì nữa để mưu toan buôn bán lớn, ngừng tay đi.

Bây giờ tôi chứng minh cho ông thấy ai là người thua trong cuộc chơi này:

- Nhân danh luật pháp Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa, tôi Đại úy Liên Thành, Chỉ Huy Trưởng Cảnh Sát Quốc Gia Tỉnh Thừa Thiên và Thị Xã Huế, ra lệnh Đại úy Trương Công Ân Trưởng Phòng Cảnh Sát Đặc Biệt BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế bắt:

- Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan.
- Giáo Sư Lê Phước Á.
- Lê Quang Nguyên, Nghị viên Hội Đồng Tỉnh Thừa Thiên.

Một nhân viên CSDB rút còng số 8 định còng tay Hoàng Kim Loan nhưng tôi cản lại:

- Không cần thiết, cứ để ông ta ngồi thoải mái với xe Đại úy Ân, có các anh ngồi cạnh là được rồi.

Thiếu úy Dương Văn Sở nói nhỏ với tôi và Ân:

- Đã lục soát kỹ, tịch thu được một số tài liệu quan trọng. --Tôi dặn Thiếu úy Sở:
- Anh nhớ lập biên bản soát nhà, đúng thủ tục, luật pháp, đưa chủ nhà ký vào để tránh rắc rối sau này.

Xoay qua Ân, tôi nói:

- Đấu lý với hắn đủ rồi, bây giờ mình rút. Nhớ để lại một toán nhỏ bám sát cơ sở của hắn đến hợp sáng nay, hốt hết đem về Trung Tâm Thẩm Vấn. Tên Hoàng Kim Loan anh đưa về nhà an toàn, lấy lời khai sơ khởi ngay. Hai tên kia giao cho anh Sở đem về giao cho Trung úy Nguyễn thế Thông, Trung tâm trưởng Trung tâm thẩm vấn. Tôi về BCH, Hành Quân Bình Minh sắp khai diễn, sắp xếp xong mọi việc tôi sẽ đến ngay nhà an toàn đổi phiên cho anh.

Chúng tôi rời khỏi địa điểm vào đúng 5 giờ 52 phút sáng ngày 6-5-1972, trả lại sự yên tĩnh cho ngôi nhà với ánh đèn le lói và một toán CSDB phục kích bên trong. Về đến BCH đúng 6 giờ 10 phút sáng 6-5-1972, vừa thấy tôi xuất hiện tại ngưỡng cửa của TTHQ/Cảnh Lực, mọi người đều túa ra vây quanh, Chỉ huy Phó Trương Văn Vinh là người hỏi tôi đầu tiên:

- Sao rồi ông, được không?

Tôi làm ra bộ thất vọng, nhưng rồi nói lớn:

- Bắt được rồi, cá mập.

Mọi người cùng la to vang dội cả căn phòng. Tôi kể chi tiết cuộc đột kích và đấu lý với Hoàng Kim Loan, Phó Vinh nổi nóng:

- Sao ông không cho hắn một đạp.

Lần đầu tiên tôi thấy ông Phó nổi nóng, nên nói:

- Mình dân anh hùng mã thượng, đâu cần đập người dưới ngựa - Vinh cười, nụ cười hiền lành giống như ông thầy giáo, mà thầy giáo thiệt. Trước đây Vinh là giáo sư trường trung học Nguyễn Hoàng, Quảng Trị, bỏ nghề dạy học vào lực lượng CSQG, xuất thân Học Viện Cảnh Sát, Biên tập viên khóa Biên Tập Viên Rạch Dừa. Là một người luôn luôn nói đến nguyên tắc và luật pháp, đang học luật tại Đại học Luật Khoa Huế, vì thế mọi việc trong BCH tôi rất yên tâm giao hết cho Vinh điều hành, kiểm soát, đặc biệt là những vấn đề liên quan đến Tư pháp, ngoại trừ phòng CSDB. Đang nói chuyện với mọi người, thì Trinh trao cho tôi một ly café nóng, uống một tí café đã thấy tỉnh táo. Nhiều khi trong đời người, hạnh phúc không cần tìm kiếm đâu xa, mà hạnh phúc chỉ là ly cà-fe nhỏ mà đồng đội trao cho, là tiếng reo hò chiến thắng của anh em trong đơn vị.

Thời gian qua mau, chiến dịch Bình Minh đã khai diễn gần 2 tiếng đồng hồ. Mọi hệ thống liên lạc truyền tin từ BCH các quận đến TTHQ/Cảnh lực Tỉnh, và từ Tỉnh chuyển vào BCH/CSQG Quân khu I, và Trung tâm HQ/CL Bộ Tư lệnh CSQG tại Sài Gòn, đều bận rộn vì chiến Dịch Bình Minh. Sau khi dặn Vinh và Trinh báo cáo lên Đại tá Tỉnh Trưởng, BCH/CSQG Vùng I và BTL/CSQG Sài Gòn, kết quả sơ khởi của Chiến dịch Bình Minh và vụ bắt Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan, tôi rời BCH đến nhà an toàn thay Ân, bắt đầu vào việc với Hoàng Kim Loan.

**CÒN TIẾP: THẨM VẤN HOÀNG KIM LOAN.
CUỘC ĐẤU TRÍ GIỮA CHỈ HUY TRƯỞNG CẢNH SÁT QUỐC GIA THỪA THIÊN-
HUẾ ĐẠI ÚY LIÊN THÀNH VÀ TRUNG TÁ VIỆT CỘNG HOÀNG KIM LOAN
THÀNH ỦY VIÊN THÀNH ỦY VC HUẾ...**

Chủ Tịch Nước Việt Nam Cộng sản Trần Đức Lương đã phong tặng Huân Chương Kháng Chiến Hạng Nhất cho Hoàng Kim Loan vào năm 2002 vì đã có thành tích trong “công cuộc kháng chiến chống Mỹ”

Liên Thành

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTADCSVN](#) chuyển

*Đăng ngày: Thứ Bảy, April 2, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*